

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. Ямбол, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЯМБОЛ, I ВЪЗЗИВЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пепа Ил. Чиликова

Членове: Петранка Ст. Жекова
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Иванка П. Златева
в присъствието на прокурора Ж. П. И.
като разгледа докладваното от Петранка Ст. Жекова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20232300600280 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Въззивното производство е образувано по жалба на К. К. Х., депозирана чрез защитника му адв.М. Х., против присъда № *****г.постановена по нохд № *****г.по описа на Районен съд- Елхово.

С процесната присъда подсъдимият К. Х. е признат за виновен в това, че на *****в землището на с.***** , обл.Ямбол, в близост до сграда на бивш стопански двор, противозаконно повредил чужда движима вещ лек автомобил марка „*****“, модел „*****“ с рег.№ ***** на стойност 900лв., собственост на Д.К. И.а, като причинените щети са на стойност 780лв., поради което и на основание чл.216, ал.1 и чл.55, ал.1, т.2, б.Б от НК е осъден на пробация, със следните пробационни мерки: задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 6 месеца с периодичност на явяване и подписване пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 6 месеца.

Подс. Х. е осъден да заплати и направените по делото разноски в размер на 256,20лв., вносими в полза на Републиканския бюджет, по сметката на ОДМВР – Ямбол и 20 лв., вносими в полза на съдебната власт, по сметката на РС- Елхово.

В жалбата се излагат бланкетни доводи за неправилност и необоснованост на присъдата и за явна несправедливост на наложеното наказание. Твърди се, че

инкриминираното деяние осъществява състав на престъпление по ал.4 на чл.216 от НК, тъй като се касае за маловажен случай. Правят се алтернативни искания за отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимия да бъде изцяло оправдан, или деянието да се преквалифицира по ал.4 на чл.216 от НК или да се приложи разпоредбата на чл.78а от НК.

В допълнение към въззивната жалба се доразвиват доводите в жалбата. Излагат се съображения за липса на мотиви, тъй като липсва обективен анализ на събраните доказателства, както и безспорен извод за авторството на деянието. Сочи се, че св.М., чиито показания съдът е кредитирал е казал, че св. К. му е споделил, че някакво лице му е потрошило с пушка стъклата, като споменал две лица. Св.Д. от своя страна е казала, че един мъж с чук е потрошил стъклата, от което се правят изводи за съществено противоречие в показанията на свидетелите, на което първоинстанционният съд не е дал отговор. Излагат се и съображения за наличие на вътрешни противоречия в показанията на св.И., без да се посочи защо се кредитират. След обстоен анализ на показанията на свидетелите се сочи, че на съдебното следствие не са събрани достатъчно убедителни доказателства уличаващи подсъдимия като автор на инкриминираното му престъпление. Оспорва се и стойността на причинените щети, тъй като в общия размер на щетите и включена стойността на задно стъкло на автомобила за което подсъдимият няма предявено обвинение.

Въззивникът Х. участва в съдебно заседание лично и със защитника си адв.Х., чрез която поддържа жалбата. Правят се две алтернативни искания за отмяна на присъдата и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде изцяло оправдан или за преквалифициране на деянието по ал.4 на чл.216 от НК.

Участващият по делото прокурор от Окръжна прокуратура- Ямбол оспорва жалбата като излага съображения за нейната неоснователност. Пледира се проверяващият съд да потвърди присъдата на първата инстанция.

Окръжен съд- Ямбол след като обсъди доводите в жалбата, становищата на защитника на въззивника и прокурора, съгласно правомощията си по чл.313 и чл.314 от НПК извърши цялостна служебна проверка на обжалваната присъда приема следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена в срока по чл.319 ал.1 от НК и от страна имаща право на жалба. Разгледана по същество същата е частично **основателна** по следните съображения:

Съдът споделя изцяло приетата от решаващата съдебна инстанция фактическа обстановка, както счита същата за обоснована и правилна.

Безспорно е установено, че синът на подсъдимия св.Д. Х. обработвал земеделски земи в землището на с.***** , обл.Ямбол. В същото землище в близост до засетите с пшеница ниви, в стопанския двор св.К. И. отглеждал коне През пролетта на 2020г.конете на св.И. няколко пъти са влизали и унищожавали насажденията на св. Х..

На *****около обяд св.И. откачил електропастира и пуснал животните за да пият вода, но те отново отишли в насажденията на св.Х.. Виждайки това св.И. се прибрал в дома и взел автомобила на дъщеря си св.Д. И.а- Д.- марка „*****“, модел „*****“ с рег.№

*****, за да настигне конете и да ги върне обратно в стопанския двор.

По това време св.Х. бил заедно с баща си подс.К. Х. в с.Княжево и получил обаждане, че конете на св.И. отново са в нивите му. Двамата потеглили с автомобил- джип „*****“, модел „*****“ с рег.№ ***** към с.*****, управляван от св.Д.Х.. Минавайки с автомобила покрай гробищния парк на с.***** се спрели да поговорят със св.Д., а след това били забелязани от св.Д.А., която преди това видяла, че св.И. пътува в същата посока. Същата решила, че между тях може да възникне свада и уведомила за това съпругата на св.И. по телефона.

Св.Д. Х. спрял управлението от него автомобил до засятата нива, след което подсъдимият слязъл с ловната си пушка и я насочил към конете на св.И., а св.Х. започнал да снима с телефона си. В същото време св. И. се движел с автомобила и свирел с клаксона за да изгони конете от нивата. Последвала е гонка, след което св.Х. принудил св.И. да спре автомобила, след което подсъдимият слязъл отново с ловната пушка и с приклада започнал да нанася удари по автомобила на свидетеля, като първо счупил стъклото на предната лява врата, след това предното панорамно стъкло. След това взел от автомобила на сина си чук, с който продължил да нанася удари по автомобила управляван от св.И.. По този начин счупил огледалото за задно виждане, стъклото на предна дясна врата и стъклата на задните врати, а след това и двата фара. По това време св.И. се намирал вътре в автомобила, с включен двигател, като бил посипан от счупените стъкла. След като подсъдимият и сина му си тръгнали св.И. изгасил двигателя и видял, че автомобила му е заседнал на камък, който отстранил с ръце и потеглил към дома си. Там разказал за случилото се на дъщеря си св.Д. и на св.К., който се намирал в дома му. Св.Д. се обадила на тел.112, а на място пристигнали служителите на РУ-Елхово – свидетелите Н. М. и А.Т., на които св.И. разказал за случилото се, а същите видели и състоянието на лекия автомобил.

На *****е извършен и оглед на лекия автомобил марка „*****“, модел „*****“ с рег.№ *****, а след това е извършен и оглед на местопроизшествието.

На *****ге извършено разпознаване, като св.И. е разпознал подсъдимия, като лицето което е повредило автомобила на дъщеря му.

От заключението на оценителната експертиза е видно, че стойността на лекия автомобил е 900лв., а стойността на счупените части възлиза на 780лв., но в тази обща стойност е включена стойността на задно стъкло от 160лв., за което няма предявено обвинение на подсъдимия. На това основание от общата стойност 780лв.следва да се извади 160лв.и да се приеме, че стойността на щетата е 620лв. Следва да се отбележи, че в експертизата е оценен само един фар на стойност 60лв., но поради липса на обвинение въззивният съд няма правомощие да утежни положението на подсъдимия.

За да приеме горната фактическа обстановка районният съд е направил пълен анализ на събраните доказателства, който се споделя от въззивния съд. Съдът е анализирал събраните гласни и писмени доказателства както поотделно така и съпоставяйки ги помежду си и е изложил убедителни съображения на какво основание кредитира някои от

доказателства и съответно не дава вяра на останалите. Правилно е обосновано са кредитирани показанията на св.И., който е очевидец на извършеното престъпление, като неговите показания напълно кореспондират с показанията на св.Д. и св.К., които първи са видели състоянието му след деянието, както и повредения автомобил. Показанията му напълно кореспондират и с протоколите за оглед на автомобила и на местопроизшествието, както и с показанията на служителите на полицията посетили местопроизшествието- св.М., св.К. и св. Т. Кореспондират и с проведеното разпознаване, тъй като св.И. разпознава подсъдимия като лицето, което е повредило автомобила на дъщеря му, както и с показанията на св.Д.А., който видяла по същото време и място автомобилите управлявани от подсъдимия и този на св.Д. Х.. Правилно след като съдът е приел, че следва да кредитира показанията на св.И. той изцяло дава вяра на пресъздадената от него фактическа обстановка, в това число и за главния предмет на доказване- авторството на деянието. По отношение на този факт, както и за начина на осъществяване на престъплението не са налице противоречия в показанията на свидетеля дадени на съдебното следствие и тези дадени на предварителното производство.

Съдът е изложил убедителни аргументи защо не кредитира обясненията на подсъдимия, като приема, че казаното от него е защитна теза и опит да се оневини. Лишено от житейска логика е твърдението от подсъдимия, че св.И. сам е повредил автомобила на дъщеря си за да го злепостави и набеди.

Въззивният съд споделя аргументите, с които не са кредитирани показанията на св.Д. Х. и И.Д., за който правилно и обосновано е прието, че не е присъствал на инцидента. Неговите твърдения се опровергават от показанията на св. Д., който заявява, че в автомобила управляван от св.Д. Х. се е намирал единствено той и подсъдимия. Същото сочи и св.И., чиито показания съдът кредитира по съображения изложени по- горе.

Проверяващата инстанция приема напълно правните изводи, че подсъдимият е осъществил с деянието си както от обективна така и от субективна страна състава на престъпление по чл.216 ал.1 НК, тъй като на *****в землището на с.*****, обл.Ямбол, в близост до сграда на бивш стопански двор, противозаконно повредил чужда движима вещ лек автомобил марка „*****“, модел „*****“ с рег.№ ***** на стойност 900лв., собственост на Д.К. И.а , като причинените щети са на стойност 620лв..

Инкриминираното деяние е осъществено от обективна страна, тъй като подсъдимият чрез действия- удари с приклада на ловна пушка и чук е счупил двете предни и двете задни странични стъкла, предното панорамно стъкло, огледалото за обратно виждане и двата фара на процесния лек автомобил собственост на св.Д. И.а- Д.. Чрез счупването на посочените части на автомобила същия е станал временно негоден за употреба. Налице е годен предмет на престъпление по чл.216 ал.1 НК, тъй като процесния автомобил е реално съществуваща вещ с определена стойност.

По отношение на приетата стойност на причинените вреди на автомобила следва да се извади стойността на задно стъкло, тъй като такова обвинение не е предявено на подсъдимия. На това основание присъдата следва да се измени като вместо 780лв. да се

приеме, че подсъдимият е причинил вреди на обща стойност 620лв.

От субективна страна подсъдимият е извършил деянието умишлено при пряк умисъл, тъй като същият удряйки силно с чук и с приклада на ловната си пушка по стъклата, огледалото и фаровете на автомобила е съзнавал и предвиждал, че ще ги счупи и е целял настъпването на този противоположен резултат.

Относно вида и размера на наложеното наказание.

За престъплението по чл.216 ал.1 НК е предвидено наказание лишаване от свобода до пет години. При индивидуализацията на наказанието районният съд правилно и законосъобразно е приел, че са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства, като в тази насока въззивният съд споделя всички аргументи, а именно чисто съдебно минало, възрастта на подсъдимия, невисоката стойност на причинената щета, както и допуснатата немарливост от страна на св.И. при отглеждане на собствените си коне.

По изложените съображения съдът счита, че първата инстанция напълно обосновано и законосъобразно е приела, че са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.55, ал.1, т.2, б.„б“ от НК и правилно наказанието лишаване от свобода е заменено с наказание пробация. Наложениите две задължителни пробационни мерки с продължителност от по 6 месеца- задължителна регистрация по настоящ адрес с периодичност на явяване и подписване пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично и задължителни периодични срещи с пробационен служител напълно съответстват на степента на обществената опасност на деянието и на личността на подсъдимия, поради което същите следва да бъдат потвърдени.

Искането във въззивната жалба за преквалифициране на деянието по ал.4 на чл.216 от НК е неоснователно, тъй като извършеното от подсъдимия деяние не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от този вид. Настъпилите вредни последици и останалите смекчаващи вината обстоятелства са отчетени от съда при определяне на наказанието при условията на чл.55 от НК. Правилно е взето предвид и процесуалното поведение на подсъдимия, тъй като и към момента на приключване на делото пред въззивната инстанция причинените имуществени вреди не са възстановени доброволно.

Неоснователно е и искането във въззивната жалба за приложение на разпоредбата на чл.78а, ал.1 от НК, тъй като подсъдимият не е възстановил причинените от деянието имуществени вреди, което е абсолютно основание за освобождаване от наказателна отговорност. Не е налице и следващата материалноправна предпоставка за умишлените престъпления предвиденото в закона наказание следва да бъде до 3 години, а за инкриминираното престъпление се предвижда наказание до 5 години лишаване от свобода.

При горният изход на делото правилно и законосъобразно подсъдимият е осъден да заплати всички направени по делото разноски.

По изложените съображения въззивният съд в настоящия съдебен състав счита, че проверяваната присъда следва да бъде изменена единствено в частта относно размера на причинените щети като същите бъдат намалени от 780лв.на 620лв., а в останалата част присъдата следва да бъде потвърдена, тъй като не са налице основания за нейното изменение или отмяна.

Водим от горното и на основание чл.334, т.3 и чл.338 НПК Ямболският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № *****г.постановена по нохд № *****г.по описа на Районен съд- Елхово, в частта относно стойността на нанесените щети като ги намалява от 780лв.на 620лв.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____